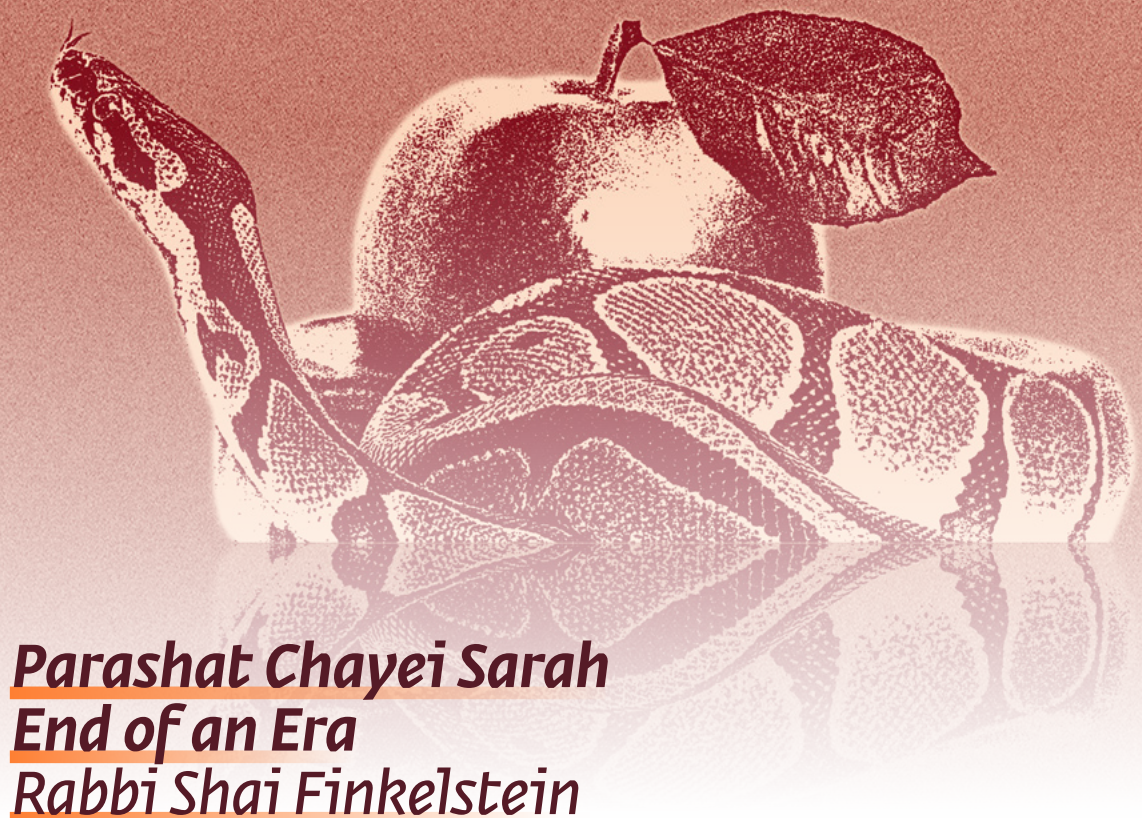

Parashat Chayei Sarah **End of an Era** **Rabbi Shai Finkelstein**

בראשית פרק יב פסוק ה

וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת־הַנַּפֶּשׁ אֲשֶׁר־
עָשׂוּ בַּחֲרֹן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן.

רש"י

אשר עשו בחרון. שהכניסן תחת כנפי השכינה; אברהם מגיר את האנשים ושרה מגירת הנשים,
ומעלה עליהם הכתוב כאלו עשאו.

בראשית פרק יב פסוקים יב-יג

וְהָיָה כִּי־יֵרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִים וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהִרְגוּ אֹתִי וְאָתָּךְ יָחִיו: אִמְרִי־נָא אַחֲתִי אֶת־
לְמַעַן יִטְבִּילִי בַעֲבוּרָךְ וְחִיתָה נַפְשִׁי בְּגִלְלָךְ:

בראשית פרק טז פסוקים א-ב

וְשָׂרִי אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יָלְדָה לוֹ וְלֵה שִׁפְחָה מִצְרִית וְשָׁמָּה הָגָר: וַתֹּאמֶר שָׂרִי אֶל-אַבְרָם הִנֵּה-נָא עֲצָרְנִי יְהוָה מִלָּדֶת בֶּא-נָא אֶל-שִׁפְחָתִי אוֹלִי אֲבִנָּה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שָׂרִי:

בראשית פרק כא פסוקים ט-י

וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת-בֶּן-הָגָר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר-יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק: וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת-בִּנְיָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן-הָאִמָּה הַזֹּאת עִם-בְּנֵי עַם-יִצְחָק:

בראשית פרק כג פסוק ב

וַתָּמָת שָׂרָה בְּקָרְיַת אֲרָבַע הוּא חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵא אַבְרָהָם לְסָפֹד לְשָׂרָה וּלְבִכְתָּהּ:

בראשית פרק כד פסוקים ב-ג

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-עַבְדּוֹ זֶקֶן בֵּיתוֹ הַמֶּשֶׁל בְּכָל-אֲשֶׁר-לוֹ שִׁים-נָא יְדֶךָ תַּחַת יְרֵכִי: וְאֲשִׁיכֶךָ בִּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא-תִקַּח אִשָּׁה לְבְנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ:

בראשית פרק כה פסוקים א-ב

וַיִּסָּף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וְשָׁמָּה קְטוּרָה: וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-זִמְרָן וְאֶת-יִקְשָׁן וְאֶת-מִדָּן וְאֶת-מִדְיָן וְאֶת-יִשְׂבָּק וְאֶת-שׁוּחַ.

בראשית רבה (וילנא) פרשת חיי שרה פרשה סא

ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה, כתיב (תהלים א) אשרי האיש אשר לא הלך וגו' אשר לא הלך בעצת רשעים, זה דור הפלגה, ובדרך חטאים לא עמה, אלו אנשי סדום, שנאמר (בראשית יג) ואנשי סדום רעים וחטאים, ובמושב לצים לא ישב זה אבימלך שנאמר (שם /בראשית/ כ) הנה ארצי לפניך וגו', כי אם בתורת ה' חפצו, כי ידעתיו למען אשר יצוה, ובתורתו יהגה אר"ש אב לא למדו ורב לא היה לו, ומהיכן למד את התורה, אלא זימן לו הקדוש ברוך הוא שתי כליותיו כמין שני רבנים והיו נובעות ומלמדות אותו תורה וחכמה, ה"ד (תהלים טז) אברך את ה' אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי, (שם /תהלים/ א) והיה כעץ שתול ששתלו הקדוש ברוך הוא בארץ ישראל, אשר פריו יתן בעתו זה ישמעאל ועלהו לא יכול זה יצחק, וכל אשר יעשה יצליח אלו בני קטורה שנאמר ויוסף אברהם ויקח אשה.

מלכים א פרק א פסוקים א-לא

והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו: ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקה ויחם לאדני המלך: ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את-אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: והנערה יפה עד-מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה:

ואדניה בן-חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: ולא-עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם-הוא טוב-תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: ויהיו דבריו עם יואב בן-צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה: וצדוק הכהן ובניהו בן-יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם-אדניהו: ויזבח אדניהו צאן ופקר ומריא עם אבן הזולת אשר-אצל עין רגל ויקרא את-כל-אחיו בני המלך ולכל-אנשי יהודה עבדי המלך: ואת-נתן הנביא ובניהו ואת-הגבורים ואת-שלמה אחיו לא קרא:

ויאמר נתן אל-פת-שבע אם-שלמה לאמר הלא שמעת כי מלך אדניהו בן-חגית ואדניהו דוד לא ידע: ועתה לכי איצחק נא עצה ומלטי את-נפשך ואת-נפש בנה שלמה: לכי ובאי אל-המלך דוד ואמרת אליו הלא-אתה אדני המלך נשבעת לאמור כי-שלמה בנה ימלך אחרי והוא יושב על-כסאי ומדוע מלך אדניהו: הנה עודך מדברת שם עם-המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את-דברך:

ותבא בת-שבע אל-המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את-המלך: ותקד בת-שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה-לך: ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמור כי-שלמה בנה ימלך אחרי והוא יושב על-כסאי: ועתה הנה אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: ויזבח שור ומריא-וצאן לרב: ויקרא לכל-בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: ואתה אדני המלך עיני כל-ישראל עליך להגיד להם מי יושב על-כסא אדני-המלך אחרי: והיה כשכב אדני-המלך עם-אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים:

והנה עודנה מדברת עם-המלך ונתן הנביא בא: ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על-אפיו ארצה: ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא יושב על-כסאי: כי ירד היום ויזבח שור ומריא-וצאן לרב ויקרא לכל-בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנזירים ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו:

ולי אני-עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן-יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את-עבדך מי יושב על-כסא אדני-המלך אחרי:

ויען המלך דוד ויאמר קראו-לי לבת-שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך: וישבע המלך ויאמר חיי-יהוה אשר-פדה את-נפשי מכל-צרה: כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי-שלמה בנה ימלך אחרי והוא יושב על-כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה:

ותקד בת-שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם.

מלבי"ם מלכים א

יחי אדוני המלך דוד לעולם, מלבד כוונה הפשוטה שיאריך ימים, כוונה שמלכות בנו תהיה כאילו הוא חי ומולך כי המלכות מתיחסת אליו שהוא לה לראש פנה, והכסא כסא דוד, גם מצד הסוד דוד חי וקיים.